

28 สิงหาคม 2012

“กลางทะเล”

...เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของไม่ดีบ้างหรือ...

โยบ 2:10

หนังสือเล่มหนึ่งบันทึกเรื่องตอนหนึ่งไว้ว่า ฤดูหนาวปี 1982 เดบอราห์ คีลีย์และพวกอีก 3 คนออกแล่นเรือยอชท์ขนาด 58 ฟุตชื่อแทรชแมนจากรัฐเมนไปถึงรัฐฟลอริดา เมื่อถึงนอกชายฝั่งรัฐนอร์ทคาโรไลนา พวกเขาก็เจอลมแรงและคลื่นทะเลสูงชันเรือล้ม ลูกเรือต้องอดทนอยู่ในเรือยางกลางทะเลที่เต็มไปด้วยฉลามไม่มีทั้งน้ำและอาหารเป็นเวลาถึง 4 วัน

ในหนังสือของเธอชื่อ อัลบาทรอส เดบอราห์ เล่าถึงลูกเรือคนหนึ่งทีตะโกนแข่งสาปพระเจ้าเพราะสภาวะยากลำบากที่พวกเขาต้องเผชิญ ถึงแม้ว่าเดบอราห์จะเหนื่อยอ่อน แต่เธอก็ท่องคำอธิษฐานที่พระเยซูตรัสสอนอย่างเจียบ ๆ และทูลขอให้พระเจ้าทรงสอนเธอผ่านวิกฤตการณ์นี้ ต่อมาลูกเรือคนนั้นเริ่มดื่มน้ำทะเล คลุ้มคลั่ง กระโดดออกจากเรือและถูกฉลามกิน ในที่สุดเรือบรรทุกสินค้าของรัสเซียก็ได้ผ่านมาช่วยเหลือผู้รอดชีวิต

พวกเราแต่ละคนตอบสนองต่อวิกฤตการณ์ในแบบที่แตกต่างกันไป เมื่อหลายศตวรรษก่อน โยบถูกคลื่นข่าวร้ายพัดกระหน่ำลูกแล้วลูกเล่า จนภรรยาของเขาบอกให้เขาแข่งพระเจ้าและตายเสีย คำตอบของโยบล้ำลึกยิ่งนัก “เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของไม่ดีบ้างหรือ” (โยบ 2:10)

ครั้งต่อไปที่คุณประสบวิกฤตการณ์ จงระลึกถึงอำนาจสูงสุดของพระเจ้าและทำเช่นเดียวกับเดบอราห์ คีลีย์ ขอให้พระเจ้าสอนคุณผ่านเหตุการณ์เหล่านั้น

ข้าแต่พระเจ้าแห่งสรรพสิ่ง โปรดนำข้าพระองค์ให้ห่างไกลจากความโศกโห้ง และโปรดสอนข้าพระองค์ให้ถ่อมใจและวางใจในพระองค์ด้วยเถิด
ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อามีน

ธรรมชีวิต 28-31 สิงหาคม 2012

เขียนโดย องค์กร ก้าวไปสู่ความสว่าง

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 04:53 น. -

29 สิงหาคม 2012

“เราสัมผัสพระองค์!”

ซึ่งเรา...จับต้องด้วยมือของเรานั้น...เราก็ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้ด้วย...

1 ยอห์น 1:1,3

ตำนานกรีกและโรมันโบราณเต็มไปด้วยเรื่องเล่าเกี่ยวกับเทพเจ้า ซึ่งลงมาจากสวรรค์และกลายเป็นมนุษย์ แต่ไม่เคยมีใครพบเห็นหรือสนทนาด้วย และไม่เคยมีใครได้สัมผัสเทพเหล่านั้น เรื่องเล่าพวกนี้เป็นเพียงความฝันของมนุษย์ที่ต้องการพระเจ้า และหวังว่าสักวันหนึ่งพระองค์จะเสด็จมาใกล้ความฝันเหล่านั้นได้กลายเป็นจริงเมื่อพระเยซูทรงเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์

โดโรธี เซเยอร์สเขียนไว้ว่า “พระเจ้า ไม่สามารถเรียกร้องอะไรจากมนุษย์ถ้าพระองค์มิได้ผ่านสิ่งนั้นมาก่อน พระองค์เองทรงผ่านประสบการณ์ทั้งหมดของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขัดแย้งเล็กๆ ในครอบครัว การกรำงานหนักจนร่างกายอ่อนล้า การขาดเงินทองไปจนถึงสิ่งที่เลวร้ายที่สุด นั่นคือการรับความเจ็บปวดและอับอาย ความพ่ายแพ้ ลินหวิงและความตาย เมื่อพระองค์ทรงสภาพเป็นมนุษย์ พระองค์ก็เป็นมนุษย์ในทุกๆ ด้าน พระองค์ประสูติท่ามกลางความยากจน และสิ้นพระชนม์อย่างไร้เกียรติ แต่พระองค์ก็ยังเห็นว่ามีคุณค่า”

การที่พระเยซูคริสต์เสด็จลงมาบังเกิดบนโลกมนุษย์ คือหลักฐานที่บอกอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงทำทุกวิถีทางเพื่อเข้าใกล้เรา

ออสตินกล่าวว่า พระเจ้า ทรงสละพระองค์เองชั่วระยะเวลาหนึ่งเพื่ออยู่ในน้ำมือของมนุษย์ และยอห์นผู้ซึ่งสัมผัสกับพระองค์ด้วยตัวเองได้บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเอาไว้ บันทึกของยอห์นเชื่อถือได้และเราก็เชื่อวางใจได้ว่าพระเจ้าต้องการจะอยู่ใกล้คุณและผม

ข้าแต่พระเจ้าแห่งชีวิต โปรดให้ข้าพระองค์หันกลับมาหาแสงสว่างของพระองค์ทุกวัน เพื่อข้าพระองค์จะเติบโตเป็นคนที่พระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์เป็น กราบพูนในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

30 สิงหาคม 2012

“ล่อไหน?”

...เจ้ามิได้มูสาต่อมนุษย์แต่ได้มูสาต่อพระเจ้า

กิจการ 5:4

วันที่อากาศแจ่มใสวันหนึ่ง นักเรียนชายชั้นมัธยมปลาย 4 คนไม่อาจหักห้ามใจตัวเองไม่ให้โดดเรียนได้
เช้าวันถัดมาพวกเขาบอกคุณครูว่าพวกเขาไม่ได้เข้าเรียนเพราะรถยางแบน ครูเพียงแต่ยิ้มและพูดว่า “พวกเธอพลาดการสอบย่อยของเมื่อวาน” พวกเขาจึงรู้สึกโล่งใจ
แต่แล้วครูก็พูดขึ้นอีกว่า “ไปนั่งที่และหยิบปากกากับกระดาษขึ้นมา คำถามข้อแรกถามว่า ยางรถล่อไหนแบน?”

ไม่มีใครที่โกหกแล้วจะหลุดรอดไปได้ ในกิจการ 5 อานาเนียกับสัปปิราคิดว่าพวกเขาโกหกแค่กับเปโตรและผู้เชื่อคนอื่นเท่านั้น แต่เปโตรกล่าวกับพวกเขาว่า “เจ้ามิได้มุสาต่อมนุษย์แต่ได้มุสาต่อพระเจ้า” (ข้อ 4)

ความจริง เป็นพระลักษณะหนึ่งของพระเจ้านั้น เมื่อเราโกหก เราก็อำพองใจต่อพระองค์ และไม่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์จะทรงเปิดเผยความเท็จทุกอย่าง ถ้าไม่ใช่ในโลกนี้ก็เมื่อการพิพากษครั้งสุดท้ายมาถึงซึ่งเราต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า (รม. 14:10-12)

เราอยู่ในโลกที่มีการแข่งขันสูง และบางครั้งเราอาจถูกทดลองให้ปิดบังความจริงเพื่อก้าวไปข้างหน้า แต่ผลกำไรสั้นๆ ที่เราได้จากการโกหกมีค่าเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับผลประโยชน์ยาวนานจากการพูดความจริง

ถ้าคุณโกหกใครไว้ จงสารภาพกับบุคคลนั้นและกับพระเจ้า อาจดูเหมือนสั้นท่าแต่มันคือก้าวแรกไปสู่การฟื้นฟูชีวิตที่สัตย์ซื่อ

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงรักและเมตตา ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ โปรดให้อภัยเมื่อข้าพระองค์หลงผิดไปจากทางของพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตไปตามทางของพระองค์ ขอขอบคุณสำหรับพระเมตตาคุณและความรักของพระองค์ ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

31 สิงหาคม 2012

“คูหู่”

ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา

ยอห์น 15:14

ผู้เข้านมัสการตั้งอกตั้งใจฟังขณะที่ศิษยาภิบาลเริ่มอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดาในสวรรค์...” ทันใดนั้นก็เสียงหนึ่งซัดขึ้นมาว่า “เป็นไงบ้างคูหู่!”

ทุกคนเริ่มหัวเราะเมื่อรู้ว่าเสียงนั้นมาจากออร์แกนซึ่งบังเอิญไปจับเอาคลื่นวิทยุที่คนขับรถบรรทุกใช้สื่อสารกันเข้า! การนมัสการวันนั้นไม่ค่อยราบรื่นนัก เนื่องจากผู้เข้านมัสการต่างก็แอบหัวเราะคิกคัก เพราะเสียงที่พวกเขาคิดกันว่าพระเจ้าทรงตรัสตอบศิษยาภิบาลและเรียกเขาว่า “คูหู่”

โมเสสทราบดีว่าการเป็นสหายของพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร มันคือความสัมพันธ์ที่มากกว่าคูหู่ พระเจ้ามักจะตรัสกับโมเสสแบบ “สองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนิทกัน” (อพย. 33:11) อับราฮัมก็ถูกเรียกว่ามิตรสหายของพระเจ้าเช่นกัน (2 พศด. 20:7)

แต่คุณและฉันเป็นมิตรสหายของพระเจ้าได้หรือไม่? ในพระคัมภีร์ที่เราอ่านวันนี้

พระเยซูผู้ทรงเป็นตัวอย่างมิตรภาพแห่งความรักทรงเรียกสาวกของพระองค์ว่ามิตรสหาย (ยน. 15:13,15) พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน

ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา” (ข้อ 14)

พระองค์ทรงสั่งอะไรเรา? พระองค์สั่งให้เรารักพระองค์ด้วยสุดใจของเรา และรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง (มก. 12:30-31) เราสามารถเป็นสหายของพระเจ้าได้ด้วยวิธีนี้

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงสำแดงพลังแห่งความรักของพระองค์ในพระเยซูคริสต์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เดินตามทางแห่งไม้กางเขน เพื่อว่าข้าพระองค์จะได้รับประสบการณ์ความชื่นชมยินดี สันติสุข และความหวังที่กลับคืนมาด้วย ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน